

[Steen Folke]

Jakobsen end ham, der optræder i manegen herinde.

Jeg vil sige et par ord om det, der er blevet kaldt Christianias virkelighed, og det adskiller sig, må jeg sige, på visse punkter fra hr. Voigts beskrivelse.

Nu er der snart gået 2 år siden sidste folketingsdebat om Christiania; denne tid er også blevet brugt til en videreudvikling af området. Imens arbejdsløsheden vokser, er der dukket nye arbejdspladser op i Christiania, og de, der eksisterede før 1. april 1976, har ekspanderet, hvad angår både produktion og medarbejdere. Blandt de nye produktionssteder er der en genbrugshal og et »glasværeri«. I genbrugshallen samles, sorteres og repareres brugte genstande og materialer, i glasværeriet arbejder kvinder med at lave drikkeglas af brugte flasker og tøj, tæpper og klude af gammelt tøj. Bygninger til forskellige aktiviteter bliver istandsat, deriblandt er der blevet opført et musiklokale og et operahus med et teaterværksted, og ud af en affaldsbunke er der opbygget et gammelt amfiteater. Teaterlivet har som altid blomstret, og 20.000–30.000 københavnere har besøgt Christiania for at se Solvognens »Købmandsliv« og »Soldaterkammerater«. For nylig er der udkommet en grammofonplade lavet på Christianias eget lydstudie.

Imens der bliver skåret ned på offentlig støtte til nedtrapping af stofmisbrugere, hvor konsekvensen bliver, at endnu flere søger ud til Christiania, får beboerne på Christiania deres eget behandlingssted op at stå uden offentlig støtte. Behandlingsstedet, som ligger i Nordjylland, blev etableret i sommeren 1976 og har fungeret siden, og der har været 20 stofmisbrugere under behandling.

Christianias sygehus, som rigtigere kaldes sundhedshuset, udvider støt og sikkert sit arbejdsområde. Foruden behandling af mindre skader og sygdomme er der tid til at tale om psykiske og sociale problemer og give vejledning. Der dannes nu en fast rådgivningsgruppe, som samarbejder med sundhedsgruppen. Sundhedssektoren i Christiania har etableret fast samarbejde med den offentlige sundhedssektor, bl. a. Kommunehospitalet og Koføeds Skole. I øjeblikket er man ved at danne en teknikergruppe, som har til hovedformål at udarbejde planer for vand-, kloak- og elsystemet, bygningsrestaurering,

brandsikring m.m. Gruppen skal også vejlede i forbindelse med selve arbejdet.

Spørgsmålet om betaling for gas og vand m.m., som har optaget sindene så meget, er en bagatel i den store sammenhæng. Så vidt jeg er orienteret, har christianitterne op imod 300.000 kr. på en spærret konto, som myndighederne ikke hidtil har villet modtage. Mon ikke der kan findes en løsning på dette spørgsmål?

Alt i alt må man nok sige, at det billede, jeg har givet af Christianias virkelighed, er et noget andet end det, som f. eks. hr. Voigt oprullede. I VS betragter vi ikke Christiania som et paradis her på jorden. Der er mange socialt dårligt stillede – bl. a. narkomaner – som opholder sig i Christiania. Det er ikke nogen let opgave at få det til at fungere som et socialt miljø, men det er lykkedes i forbløffende grad.

Jeg vil gerne citere et uddrag af en støtteerklæring vedrørende Christiania fra en række københavnske fagforeninger, bl. a. rørlæggerne og blikkenslagerne, bryggeriarbejderne, støberiarbejderne og jord- og betonarbejderne – jeg citerer:

»Vi betragter Christianias fortsatte samfundserfaringer som værdifulde – ikke mindst i en krisetid med snart 200.000 arbejdsløse, hvoraf en meget stor del ungdomsarbejdsløse, med stigende sociale og psykiske problemer, med stadig bolignød og med højrekræfternes angreb på bl. a. strejkeretten og ytringsfriheden.

Selv om vi ikke i Christiania ser endegyldige løsninger på problemerne eller et billede af fremtidens Danmark, ser vi på den anden side nogle væsentlige erfaringer. Vi ser her arbejdskollektiver baseret på medbestemmelse og fælles brugsret. Vi ser alternative produktionsformer og nyttige produkter, og vi ser genbrug praktiseret og eksperimenter med andre energiformer.

Kort sagt, vi ser en række meningsfulde arbejdspladser i sammenhæng med nye samlivsformer, hvor skellet mellem teori og praksis er borte, hvor de menneskelige udfoldelsesmuligheder også giver overskud til storbyens sociale problemer, ved siden af en nyskabende kulturel aktivitet, der når langt ud over landet og grænserne.«

Jeg kan sige, at VS er helt enig, og jeg synes måske, at DKP skulle lytte en lille smule til, hvad bl. a. de nævnte fagforeninger udta-